

تأمین امنیت ملی، بالاترین وظیفه ای است که بر عهده مسئولان هر نظام حکومتی می باشد. در سال ۱۳۹۴ وجود امنیت ملی است که امکان پذیرفت و تعالی می گردید. در صورت هرگونه خدشه به امنیت ملی یک کشور، برنامه های راهبردی و توسعه ای آن کشور دچار آسیب خواهد شد.

شناخت چالش های که می تواند امنیت ملی را به مخاطره اندازد و راهبردهای مقابله با آن بسیار پراهمیت است. چرا که بعضا چالش ها مانند کوه خ می ماند که فقط نوک آن بدست و بخش اعظم آن از نگاه ها پنهان می باشد. تأمین امنیت ملی، نه از به نگاه راهبردی دارد. افرادی که دارای عمق دیدگاه در عرصه های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی هستند، قادر می باشند تا در سه استگذاری و تصمیم گیری ها، فرازهای بلند مدت امنیت ملی را تضمین نمایند و احیاناً در شرایط بحران، سخت ترین وضعی را به راحتی مدیریت کنند. در هر نظامی از جمله نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران، «مجلس» بالاترین جایگاه را برای تعیین سیاست های اداره کشور عهده دار است. براین اساس است های وضع شده و قوانین مصوب، دورنمای آینده را مشخص می کند. این سیاست ها به هر میزان عمیق تر و ریشه دارتر باشد، بندهای نظام را قوام بیشتری می بخشد.

در سال های آتی، چالش های سیاسی و چالش های اقتصادی مختلفی پیش روی نظام خواهد بود. بخشی از این چالش ها متأثر از شرایط داخلی و بخشی دیگر متأثر از شرایط خارجی است که توسط دشمنان خارجی اعمال می شود. به عبارت دیگر دو موضوع تحریم اقتصادی و تهدید نظامی به صورت مستقیم و غیرمستقیم تبعات سیاسی و اقتصادی در داخل کشور به همراه داشته و خواهد داشت و به هر اندازه بدچیده باشد، تبعات آن نیز بدچیده خواهد بود و از طرفی تقویت و استحکام بندهای امنیت ملی در گرو سیاست های راهبردی مقابله با تحریم و تهدید می باشد. پرهیز از اختلافات سیاسی و قومیتی و اتخاذ تدابیر لازم برای ایجاد همگرایی و تحقق وحدت ملی، می تواند چالش های سیاسی را به حداقل رسانده و استفاده از ظرفیت های اداری و اجرایی کشور را به حداکثر برساند. بویژه ظرفیت های حاصل از استعداد های بی نظیر انسانی-مدیریتی را شکوفا سازد. مقابله با دشمن خارجی در صورتی که درست تدبیر شود می تواند به انسجام سیاسی در داخل کشور و انجام وادارگی را به همگرایی تبدیل نماید. در همین راستا، ظرفیت سیاسی پدید آمده از بهداری اسلامی در منطقه و جهان، ظرفیت بی بدیل و تاریخی ای است که بهره جستن از آن نه تنها همه کمبودها در عرصه سیاسی را جبران می کند بلکه عاملی برای تقویت آرمان های انقلاب اسلامی در منطقه و عرصه جهانی و عاملی برای استحکام بندهای امنیت ملی ایران می باشد.

اما در خصوص تحریم اقتصادی، بدون تردید فرآیندهای رشد و توسعه اقتصادی را متأثر خواهد ساخت. برنامه های توسعه ای از پیش تعیین شده که به اقتصاد جهانی و شرکت های بزرگ و چندملیتی گره خورده است، در صورت تداوم تحریم های اقتصادی دچار مشکل و وقفه خواهد شد. ایجاد تزلزل در فرآیندهای سرمایه گذاری، تجارت و سیستم پولی و بانکی می تواند عوارضی را در برداشته و باعث افزایش نرخ بیکاری و کمبود کالاهای اساسی شود. برون رفت از این وادی جز تکمیل بر توان ملی تکمیل گام دیگری نیست. استفاده از تجربه هشت سال دفاع مقدس، حفظ روحیه مقاومت و پایداری، ایمان و فداکاری و درءین حال به کارگیری تاکتیک های ناشناخته برای دشمن نقاط قوتی بود که عاملی برای پذیرفتن در دفاع مقدس شد. برای خنثی نمودن اهداف تحریم اقتصادی، تقویت اقتصاد ملی اصل است. اقتصاد ملی و امنیت ملی دوروی یک سکه می باشند. برای رهایی از چالش های اقتصادی که همواره در اقتصاد ملی ایران وجود داشته است و گاهی شاهد تشدید آن بوده ایم، رهایی از درآمدهای حاصل از فروش نفت خام است. برای رسیدن به چنین هدفی نه از به تصمیم می شجاعانه است و اتخاذ رویکردی که از ارزش افزوده حاصل از فرآورده های نفت و گاز در اقتصاد ملی و هزینه های اداره کشور استفاده شود. توجه و تکمیل بر مزیت های ملی و سامان دادن تولید ملی براساس این مزیت ها و ارتقای بهره وری، پایه های تولید ملی را تقویت خواهد کرد. بدون تردید برای تحقق این مهم مجلس نهم، با استی اقتصاد ملی را باز مهندسی نماید و با تکمیل اقدامات انجام شده در خصوص طرح تحول اقتصادی، جهت گیری و روش های جدیدی را در بازارهای کسب و کار، پول و ارز و تجارت تدبیر نماید تا نه تنها آسیب های اقتصادی

برآمده از تحریم را خنثی نموده بلکه به بسترسازی فرصت برای تقویت اقتصاد ملی برآید. بنابراین [مجلس نهم](#) با گذر از چالش‌های اقتصادی و سیاسی سال آینده و سال‌های بعد می‌تواند کارنامه موثقی از خود به جای گذاشته و امنیت ملی کشور را از هرگونه خدشه‌ای برحذر دارد.

تاریخ نگارش مطلب: 10/12/90